

[Lilli Gyldenkilde]

hvad vi opfatter som sygeplejerskens funktion, og jeg skal derfor starte med at sige et par ord om det.

Vi støtter i det store og hele de tanker, som er nedfældet i betænkning nr. 730 fra 1975, om, at behandlingen må baseres på en samlet vurdering af patientens forhold, hvor ikke alene klientens/patientens sygdom, men også dennes livsvilkår og de dermed forbundne sociale og psykiske forhold videre inddrages, og at behandlingen indebærer en række opgaver af koordinerende og pædagogisk art.

For at sådanne tanker kan virkeliggøres, kræves det, at sygeplejersken ud over at have et grundigt kendskab til dansk også kender til de sociale forhold i landet. At være sygeplejerske er noget andet end at være mekaniker: sygeplejersken skal jo først og fremmest kunne tale med patienterne, lytte til deres problemer og bekymringer og angst og kunne støtte dem gennem grundig forklaring af, hvad det er, der sker med dem. Det kræver et kendskab til dansk, der er så grundigt, at enhver burde kunne forstå det.

I SF mener vi, at sygdom meget ofte er bestemt af de forhold, vi lever under, og det udtrykkes f. eks. også i den omtalte betænkning. Vi synes, det er galmandsværk at forestille sig sygepleje, der ikke har rod i grundigt kendskab til livsvilkårene, og vi er derfor overordentlig betænkelige ved at give fri adgang for sygeplejersker fra udlandet, også fordi det for samarbejdet mellem læge og sygeplejerske, hvis de står i en akut situation, f. eks. med en hjertestoppatient, er vigtigt, at man er i stand til at udveksle ord, man kan forstå.

Vi vil gerne gå ind i arbejdet med dette lovforslag, selv om vi i hovedsagen er imod det, for vi mener altså, der må noget med om disse spørgsmål; det må f. eks. sikres, at udenlandske sygeplejersker behersker dansk fuldt ud og har et grundigt kendskab til danske samfundsforhold. Jeg skal understrege, at det gives der altså også mulighed for i EF-Rådets direktiv; der hjemles ret til det i artikel 15, stk. 3.

Vi ønsker også, at § 2, stk. 3, skal slettes, for der er jo ingen grund til, at sygeplejersker skal betale et beløb for at få lov til at arbejde som sygeplejersker.

Vi er naturligvis imod lovforslaget som sådant, fordi der er tale om en EF-

harmonisering, og der står meget klart i Rådets direktiv af 27. juni 1977, artikel 3, at det er Rådet, der fremover skal sige god for disse uddannelser efter indstilling fra Kommissionen.

Vi kan således ikke medvirke ved lovforslagets gennemførelse, men vil gerne være med til eventuelt at forbedre nogle ting, som vi synes det er helt soleklart kommer med.

Jeune (DKP):

Hovedsigtet med dette lovforslag er jo et andet end med det foregående, vi diskuterede: der er et par forenklinger og specielt nogle ændringer med hensyn til autorisation, fratagelse og generhvervelse af autorisation, hvor man har forsøgt at gøre det ensartet med andet medicinalpersonale i henhold til reglerne i lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse, som kan være udmærket. Men hovedsigtet i dette lovforslag er, som ministeren skriftligt har fremsat det, at skabe hjemmel for gennemførelse i Danmark af de regler om sygeplejerskernes etableringsfrihed i EF, der følger af de direktiver fra EF, som er vedlagt, og som skal være tilendebragt i medlemslandene senest to år efter.

Vi har jo tidligere gennemført ændringer af lægeloven og af tandlægeloven og nu set, at det også har sneget sig ind for tiden i jordemoderloven, og dette er altså en videreførelse af det. Vort medlemskab af EF koster os jo dyrt, ikke blot økonomisk, men også derved, at det faktisk gradvis fratager os muligheder for selv at bestemme, hvorledes vi vil højne vores uddannelsesniveau, hvorledes vi vil omstrukturere vores serviceniveau og den offentlige sektor i det hele taget, og her ser vi, at man ved at gå med på den slags direktiver faktisk får mulighed for at privatisere sundhedstjenesten i en grad, som vi jo slet ikke er vant til her, og som slet ikke er i takt med udviklingen.

Vi har tidligere fremhævet, at tilvejebringelsen af en såkaldt fuld etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser også vil komme til at lægge bånd på hele vores uddannelsessystem og den måde, vi ønsker at udbygge vor sundhedstjeneste på. Man sagde dengang, at der ikke ville blive gjort forsøg på at harmonisere uddannelserne, men det er jo lige netop det, der sker. De direktiver, som på en lang række områder er vedtaget med